

Ο Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός για την Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Για τη σωτηριολογική και ιστορική σημασία του τροπαρίου «Τῇ Υπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια» κάνει λόγο ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός](#) σε μήνυμα που είναι αφιερωμένο στην [Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου](#).

«Ἀλλά τό τροπάριο αὐτό, τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια», δέν ἔχει μόνο ἱστορική σημασία, ἀλλά καί σωτηριολογική. Διότι ἡ Παναγία μας, δέν ἦταν μόνο τότε πού ἔσωσε τήν Βασιλεύουσα, ἀλλά ἔσωσε καί ὅλο τόν κόσμο. Ἔσωσε ὅλους τούς ἀνθρώπους, μέ τό νά γεννήσει τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό μπορούμε νά ποῦμε, ὅτι πλέον ὡς Ὑπέρμαχος Στρατηγός καί ἐκπρόσωπος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, λύτρωσε τόν κόσμο ἀπό τά δεινά. Καί γι' αὐτό «ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν», οἱ ἄνθρωποι, ἰδιαίτέρως οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἀπονέμουμε τὰ νικητήρια στήν Παναγία, τήν εὐχαριστία μας καί τήν εὐγνωμοσύνη μας, διότι μᾶς λύτρωσε ἀπό τίς συνέπειες τῆς πτώσεως»

, επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος.

Αναλυτικά το Μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ Δαμασκηνού για την Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου:

Άγαπητοί μου Πατέρες καί Άδελφοί,

Παιδιά μου έν Κυρίω άγαπημένα,

Τό Προοίμιο τοῦ Κοντακίου τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, πού ψάλλουμε σήμερα, ἀλλά καί ὅλη τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή, εἶναι τό «*Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τά νικητήρια*». Ὁ γνωστός ὕμνος, τόν ὁποῖο ἔψαλλαν οἱ χριστιανοί στήν ἐλευθερία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπό τήν μεγάλη πολιορκία πού εἶχαν κάνει οἱ ἐχθροί τῆς Βασιλεύουσας τό 626 μ. Χ.

Τότε, πού οἱ Πέρσες ἀπό τήν Ἀνατολή καί οἱ Ἄβαραι ἀπό τήν Δύση πολιορκήσαν τήν Πόλη ἀπό ξηρά καί ἀπό θάλασσα, ἐνῶ ὁ αὐτοκράτορας Ἡράκλειος ἀπουσίαζε πολεμῶντας στήν Περσία γιά νά πάρει πίσω τόν Τίμιο Σταυρό, πού εἶχαν ἀρπάξει οἱ Πέρσες.

Οἱ ἐναπομείναντες κάτοικοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κλῆρος καί λαός πρόβαλλαν γενναία ἀντίσταση καί λιτανεύοντας παράλληλα τήν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου στά τείχη, στηρίζαν σέ Ἐκείνη τήν σωτηρία τῆς Πόλεως.

Καί πράγματι, ξαφνική τρικυμία καί φοβερός ἀνεμοστρόβιλος κατέστρεψε καί βύθισε ὅλα τά πλοία τῶν ἐχθρῶν, ἐνῶ τά πτώματα τῶν βαρβαρικῶν πληρωμάτων τους, ξεβράστηκαν μπροστά στό Ναό τῆς Θεοτόκου, πού βρισκόταν στις Βλαχέρνες, διασώζοντας θαυματουργικά ἡ Παναγία μας τήν Πόλη Της.

Τότε ὁ λαός, ευχαριστῶντας τήν Κυρία Θεοτόκο, συναθροίστηκε στό Ναό Της, τῶν Βλαχερνῶν, ψάλλοντας σέ Αὐτήν ὁλόκληρο τό Κοντάκιο τῶν Χαιρετισμῶν Της, προσθέτοντας καί τό νέο αὐτό προοίμιο «*Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τά νικητήρια*». Καί ἐπειδή κατὰ τήν παράδοση ἔψαλε ὁ λαός ὁλόκληρη τήν νύκτα καί χωρίς καθόλου νά καθίσει, γι' αὐτό καί «Ἀκάθιστος» ὀνομάσθηκε ὁ Ὑμνος αὐτός, ὅπως ἀναφέρει ὁ Συναξαριστής «*ὀρθοστάδην τότε πᾶς ὁ λαός κατὰ τήν νύκτα ἐκείνην τόν ὕμνον τῇ τοῦ Λόγου Μητρὶ ἔμελψαν*».

Ἀλλά τό τροπάριο αὐτό, τό «*Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τά νικητήρια*», δέν ἔχει μόνο ἱστορική σημασία, ἀλλά καί σωτηριολογική. Διότι ἡ Παναγία μας, δέν ἦταν μόνο τότε πού ἔσωσε τήν Βασιλεύουσα, ἀλλά ἔσωσε καί ὅλο τόν κόσμο. Ἔσωσε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, μέ τό νά γεννήσει τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό μπορούμε νά ποῦμε, ὅτι πλέον ὡς Ὑπέρμαχος Στρατηγός καί ἐκπρόσωπος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους,

λύτρωσε τόν κόσμο από τά δεινά. Καί γι' αὐτό «ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν», οἱ ἄνθρωποι, ἰδιαιτέρως οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἀπονέμουμε τά νικητήρια στήν Παναγία, τήν εὐχαριστία μας καί τήν εὐγνωμοσύνη μας, διότι μᾶς λύτρωσε ἀπό τίς συνέπειες τῆς πτώσεως.

Μᾶς λύτρωσε ἀπό ὅλα ἐκεῖνα ἀπό τά ὁποῖα ἔπασχε ὁ ἄνθρωπος, πρό τῆς Σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐπασχε ὁ ἄνθρωπος, ὡς ὑπόδουλος τῆς ἁμαρτίας, τοῦ θανάτου καί τοῦ διαβόλου. Ὁ Χριστός μᾶς ἔσωσε ἀπό ὅλα αὐτά, διά τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεώς Του. Καί ἐπειδὴ ἡ Παναγία μας συνήργησε στό νά ἔλθει ὁ Χριστός στόν κόσμο, γι' αὐτό Τῆς ἀπονέμουμε τά εὐχαριστήρια.

«Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε», δηλαδή, σοῦ ἀναπέμπει ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε. Πόλις τῆς Θεοτόκου ὅμως, δέν εἶναι μόνο ἡ Κωνσταντινούπολη, ἀλλά εἶναι καί ἡ ἐπὶ γῆς Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἡ στρατευομένη Ἐκκλησία καί ἡ οὐράνιος Πόλις, ἡ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία, «ἡ ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων» (Ἑβρ. 12, 23), πού ἀναφέρει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Αὐτή ἡ ἐπὶ γῆς καί ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, καί σήμερα καί πάντοτε, εὐγνωμονεῖ καί ἀπονέμει τά νικητήρια καί τά εὐχαριστήριά της, στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ὅλοι μας, ἐπομένως, κληρικοί καί λαϊκοί, πρέπει νά εὐχαριστοῦμε τήν Παναγία μας, ἰδίως μέ τούς «χαιρετισμούς της», ὅπως αὐτήν τήν περίοδο κάνει ἡ Ἐκκλησία μας καί νά προσέχουμε, νά μήν Τήν πικραίνουμε. Γιατί κάθε ἁμαρτία πού κάνουμε πικραίνει τήν Παναγία μας. Ὅφείλουμε νά προσέχουμε στήν ζωή μας, νά ζοῦμε ἐν μετανοίᾳ, νά φροντίζουμε πάντα νά εὐαρεστοῦμε τήν Θεοτόκο, ὥστε νά ἔχουμε παρρησία ἀπεναντί Της ὅταν προσευχώμαστε γιά τίς ἁμαρτίες μας καί γιά τά διάφορα προβλήματα τῆς ζωῆς μας.

Ἄς ἐπαναλαμβάνουμε καί ἐμεῖς, λοιπόν, μαζί μέ τόν Ἀρχάγγελο Γαβριήλ πρὸς τήν Παναγία μας «Χαῖρε ὄντως καί μόνη κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά σοῦ». Ἀμήν.

Μὲ ὅλη μου τὴν πατρικὴ ἀγάπη,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ